

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAV. E DEL
CENTRE CATALANISTA.

Avis.

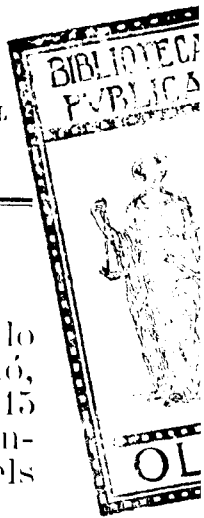
Totas las personas de fora, que fa temps reben lo setmanari y no han satisfet encara sa suscripció, sels hi suplica envien son import en sellos de 15 céntims ó bé designin una persona en Olot encarregada de pagar la suscripció, del contrari sels retirará l'envio de «L' OLOTÍ».

L' AMOR DE LAS TRES TARONJAS.

—Rondalla.—

(*Conclusió.*)

Primerament, comensá dihent lo gegant: qui vulgia trovar aquest amor es necessari que siguia animós y despreocupat. Y després, ne te de passar molts avans de lograr lo fi, si es que pugua arribari ab vida. Molt provist de tot lo necessari, deu marchar cap á la terra dels Alarbs.—¿Y ahont es aquesta terra? digué la sua dona.-- Cap allá ahont se pon lo sol respon lo gegant, y després de molt caminar trobará un gran riu que sols se passa ab una barca. Lo barquer li exigirá gran quantitat de moneda per passarlo al altre costat y quant lo tindrà en mitx del riu ab sa comitiva si no saben manejarse provará de ferlos perdre y robarlos son equipatge y provisions. Pasat aquest perill entrarán després de caminar molt en altre y es, que tindrán que atravessar grans pletas de pastors mitj salvatjes: es precis que esperian que aquestos sian lluny ab sos remats, puig que del contrari no 'n sortirían vius y hasta aixís tindrán que donar continuament carn als gossos de dits pastors que ab gran abundancia los abordarán durant lo tránsit. Mes lluny tindrán que atravessar uns grans terrenos de minaires y també

deuen esperar que aquestos estiguian à trevallar en las minas si volen salvarse y encare será precís que acontentian las donas de aquestos trevalladors donantlosi moltas robas y alhajas. Després de tot aixó si 'n surten bè entraran en lo desert, cal entrari ben provistos d' aygua y queviures sinó se moriran de fam y set. En mitj de lo desert trovarán un pou de profunditat extraordinaria, la persona que busqui tal benefici deu baixarli sola en aquest pou per medi d' una gran corda; una vegada al fons comensará á divisar com un nou mon ple de llum y hermosura ab una gran ciutat voltada de murallas tencant jardins frondosos y un deliciós palau. La porta d' entrada está overta, mes un gran drach la te guardada, aquí está lo punt mes perillós, puig no 's pot entrar dins, sens matar tan terrible animal y aquest no te mes que un punt vulnerable sobre la creu de sas espatllas. És precís que al ser acomés per lo monstre, ab espasa ó llansa lo feresca just del punt indicat, del contrari no te remissió 'l mortal que tal intenti; una volta aixó lograt pot entrar lliurement dins la ciutat y en lo mes escullit y frondós de sos jardins trovará plantat un taronjer ab tres grans y hermosas taronjas. Aquí para lo gegant y sa esposa li diu: —¿ y bè, que mes deu fer?—S' acaba aquí ma ciencia respon, es probable que lo qui tal logri en arribant á aquest punt se li obrirà camí ó coneixements per terminar sa empresa; jo no se mes de lo que tinch explicat y desitjo tornar dormir, deixem descansar.

Lo príncep tancat dins l' arca no havia perdut paraula de quant lo gegant acababa de relatar y esperaba ab gran ansia que sa protectora l' obrís, tan prompte tornés à marchar lo gegant.

Per fi arriba lo moment desitjat y s' obre lo pany y diu tot seguit la dona: ¿ Haven sentit?—Sí; li respon lo príncep ja som felís, he logat ja mon intent. Demana lo príncep la manera de arribar á la ciutat mes próxima y donant las gracias y un recort de molta valua á aquella bona dona, marcha apresuradament.

Harrivat que fou á la ciutat vehina se don á coneixer y despatxa misatjers per reunir sa perduda comitiva. Una volta reunits y fetas las degudas provisions emprén la marcha cap ahont se pon lo sol, y despres de grans caminadas se bé succehint quant lo gegant explicá á sa muller, sortint sempre victoriós lo príncep, inclós de la mort del terrible drach en la última jornada.

Tenim donchs nostre príncep dins l' encantada y encisadora ciutat rodejada ab sos deleitosos jardins, y embadalit devant lo hermós taronger de las tres dauradas taronjas y sens saber que devia fer. Mogut per son atractiu determiná al fi pèndrerlas. No be s' abalansa per trencarlas quant se sent detingut per una veu que li diu:—¿Sabs lo que fas?—Faig ús de mon dret respón lo príncep. —Está bé respón la veu misteriosa, pero guardat d' obrir cap d' aquestas taronjas fins que estiguis de regrés dins ton palau, del contrari te succehirá lo que no pots imaginar-te. Escoltá lo príncep la veu y no veyent persona alguna, ni sentint mes observacions; pren las tres taronjas, busca la sortida y lligat ab la corda, es de nou pujat al brocal del pou, ab gran admiració y contento de sos acompanyants, als que esplicá las maravellas que havia vist en aquell nou mon.

Donan tots per terminada sa misió regresant en direcció á orient sen obstacles extraordinaris ab que lluitar y portant ab gran cuidado 'l tresor á tanta costa conquistat; las tres dauradas y misteriosas taronjas. Tot marchant reflexiona lo príncep y 's pregunta. ¿Que tens ara ab aquestas tres taronjas? ¿Es aixó lo que tu buscabas? ¿Una princesa digna del reyalme de mon pare y de ma fantasia? ¿Ahont es aquesta? Ab semblants reflexions entrá lo príncep en gran curiositat, fins que no poguent resistir mes sa tentació, determiná obrir una de las tres taronjas. L' obra y com per art d' encantament ne surt una doncella hermosa y ricament vestida, que proclaman per princesa ab gran admiració lo príncep y sos acompanyats. Ella sónriu á tots en un principi pero fora de son element antes de temps, comensa á defallir y demana aigua; buscan tots presurosos aquesta y no trobantne aumenta lo decaiment de la doncella que ab instancia demana beurer dient que si no, morirá de set. En va se fan tots los esforços trobantne, aquesta no s' trova y mort de set aquella preciosa figura en brassos del mateix príncep. Consternats quedan tots ab semblant fracàs y prometent lo príncep no obrir altre taronja y reprimir sa curiositat é impaciencia passen avant.

No passaren gaires dias sobre la marcha, quant torná á devorar lo cor del príncep l' impaciencia y curiositat, y cau de nou en tentació y sofreix lo mateix desengany passat. Torna de nou á jurar que no obrirá l' única taronja que li quedaba hasta estar dins lo palau de sos pare ovehint aixís la veu que l' advertí, al cullir-las.

Trobantse ja proxims á lo terme de son regrés, apretat altre volta per un gran desitj de veurer lo que resultaria de obrir l' última taronja y creguent que 'l espay que 'l separaba de la ciutat seria sobradament curt per poder trobar quant pogués necessitarse, se resol á obrir la tercera taronja y com en las vegadas anteriors sortí encara mes hermosa donsella; pero succehi lo mateix exactament que las altres voltas havia passat; demana aigua y defallés aquella hermosura. Apresa son pas la comitiva, envía misatjers á donar avís á sos pares de l' arivada de tan hermosa princesa, manant preparen aigua y demás á fi d' evitar un ultim fracás.

Se sumou tota la cort ab tal noticia; pero al entrar en las portas del palau, final de la jornada, havia mort ja en brassos del príncep la tercera princesa.

Connogut tothom en presencia de tal cataclisme y furiós lo príncep, mor desesperat y pres d' una infernal boijeria.

Sumit en lo mes negre dol tot lo reyalme, moren los reys pares del príncep poch temps despres l' un del altre, consumits per profunda tristesa, deixant per hereu de la corona al fill segon de son matrimoni.

Aquest en vista de l' aterradora historia de son germá, busca en las tradicions de sos avis guía per los seus passos y quant pensa casarse segueix lo consell del sabi y virtuós penitent que son germá despreciá per no donarli importancia y apartantse del bon consell de sa mare y de aquest modo lográ sa felicitat fent ensemps la dicha de sos vasalls.

Comensat mon quento ab la sola idea de transcriurer una rondalla mitx esborrada de ma imaginació que en las vetllas d' ivern á la vora del foch nos contava una vella criada que havia vist tres generacions de ma familia m' aparsevesch de l' interessant llisó que de son relat se pot despendrer. Segons ma fantasía veig en lo príncep la personificació de l' edat moderna, que desprenentse inconcientment y mal aconsellada de l' edat mitjana, desprecia la tradició, y 'ls sabis y naturals consells de las personas maduras de son temps llenssantse per un camí desconegut y ductós donant sols oído á savis fantastichs y sens fonament.

Veig en l' *amor de las tres taronjas* buscat ab impaciencia pel príncep, l' errat afany de nostre edat moderna per la *Llibertat*,

Iguallat, y *Fraternitat*, quals paraulas en mal hora profanadas y fora de son natural y veritable element, moren prostituhidas en braços de sos protinguts conqueridors y proclamadors.

Y per fi, en la persona del segon fill hereu del trono, estudiant en los passos de sos avis y seguint lo consell del penitent y de sa mare; hi veig lo viu retrato dels *atalanistas* que treballan ab santa fè per nostra verdadera reconstitució; los quals lograrán, com aquell son fi si no se separan de lo bon camí emprés.

J. V.

Correspondencia particular de «L' Olotí.»

Al Sr. President del *Centre Catalanista* de Olot.

La Garrotxa d' Ampurdá 20 de Janer de 1890.

Mon estimat duenyo y amich: encara que tractat á la lleugera com no pot menos de serho semblant assumpto en una correspondencia d' aquesta mena, dono comens á mas breus consideracions sobre l' agricultura d' aquesta comarea, dividintlas en dos parts: 1.ª, son estat actual; y 2.ª, medis mes proposits per millorarlo.

SON ESTAT ACTUAL. — *La Garrotxa*, entench que vol dir comarea de terra montanyosa, accidentada y escabrosa, circunstancias totas que escahuen bé á n' aquesta terra puig que 's troba sembrada de montanyas, puigs y turóns y soleada pel Fluviá que forma una estreta vall desde prop de son origen hasta arribar á la Plana; abrigada per los Pirineus á la banda del Nort, quals estrivacions se fa sevas en tota la extensió que sas fitas tancean, ne resulta un climen templat, salvo certs llochs de poca extensió é importancia que per sa exposició son bastant frets; abundan grosses bancadas de penya calsinal en la part alta de sas principals montanyas, y en las serras baixas la pedra *cilicea* ó d' *esmolar*, y la argilosa coneguda aquí ab lo nom de *salio* que s' utiliza en algún punt per la fabricació de ciment, y sol anar acompanyada ab lo sulfat de cal ó roca de guix, y en contats llochs se troba un conglomerát quarcós, vulgarment dit *faral foguer*, que á voltas atquireix suma duresa y seu tallan bonas molas per elaborar l' oli d' olivas; tampoch son raras los terrenos d' aluvió anticli en especial en la vall del Fluviá que 'n es casi tota.

Y te escampats porció de pobles, alguns d' ells de considerable vehinat y moltes masias quins vehins se dedican al conreu de la terra, de manera que 's pot dir que la *Garrotxa* es una comarca essencialment agrícola puig los pochs artefactes aixecats à las vorras del Fluviá y lo comers que fan los pobles vehins á la carretera que puja de Figueras á eixa vila, son poca cosa per esborrarli sa fesomia pagosa. Las terras secas, aspres y en general de poch fondo, seus vías de comunicació, sosten en una població rutinaria en lo seu art, descartats alguns pochs exemples honrosissims per sa ilustració, que ab tot y no faltarli en alt grau l' esp'rit d' economia y coratge per entregarse á sas feynas duras no la deslliuran de arrossegar una vida plena de privaciens y sovint de miseria.

Los boscos d' alsina que abundan en la part montanyosa y no tant en las faldas y valls, hont se cultivan los grans, vinyas, (avuy restos) y oliveras son en sa major part inigrats, decaygúts y de rendiments escasos, degüt aixó al errat sistema de poda, sí mereix tal nom 'l que practican calsinés, rajolés y altres oficis consemblants encarregats de la *neteija*, que dihuen élls, de la copa dels arbres y que mes ben dit fora *destrucció barbara* de son brancatge, y mes encara á los artrigueígs que sens tó ni concert se fan arréu hasta en las pendants més rápidas pobladas d' arbrat. De tant en tant se 'n veu algún de plantas gallardas y ufanosas que dihuen ben alt que encara hi ha propietaris de seny que saben explotar sas boscúrias ab dicerniment, profit seu y honra de la encontrada. En quant als roures molt menos abundants y tractats ab los mateixos errors qu' he dit en las alsinas acaban gayre be de desaparèixer del país, essent molts trasportats y soterrats baix los rails dels ferrocarrils puig que avuy la marina, apenas ne fa demanda, essent 'l ferro lo nervi principal de sas construccions; y lo mateix pot dirse dels pins, qual valor ha minvat tant que 's trova prop de la nulitat, bona part se va destinant á la caixoneria d' embalament, trevallats ab serras mecánicas que 's van introduint ab bon exit en lo país en los punts hont l' extracció 's fa facil, puig que allí ahont es costosa calhuen de vells y 's consumeixen al mateix puesto sens utilitat del propietari.

Sé de una pinosa que constaba de molts mils socas, gran part d' ellas bonas per arbres de grossos barcos, que fou venuda á rahó de 6 centims de pesseta per soca y ab tot y ser al infim preu oca-

sioná la ruina del comprador, per no haber tingut en compte com devia la dificultat de s transports.

Y prou per avuy.

Vostró sempre ver amich y S. S.

LO CORRESPONSAL.

Barcelona 22 Janer 1890.

Sr. Director del periódich *L' Olotí*.

Molt senyor meu y amich: La marfúga que fins avuy havia omplert de dol y de tristesa la nostra ciutat, ha desaparegut casi bé del tot, retornant las cosas á son estat natural, tant temps aturadas y desmembradas. Las tascas catalanistas, com á consecuen- cia, s' han paralisat també un bon xiel; avuy, ja reixits tots els que havem pogut aguantar la sagella, emprenem altra volta ab més furia y coratje, la noble empresa de la causa de la patria No tots n'han sortit sans y bons; lo distingit advocat catalanista Don Joseph M.^o Borrell, ha deixat un buit impossible d' omplir en sa desconsolada familia y una pérdua irreparable á la causa catalanista tots quants lo sentirem parlar en lo *meeting* contra 'l Códich Civil, que iniciá la *Lliga de Catalunya*, no l' oblidarem may més. (R. I. P.)

Digne de lloansa y enaltimeut, es la idea que ha portat á cap lo *Centre Escolar Catalanista*. Consoladó es en alt grau, contemplar aquest jovent com s' ocupa en cosas verament útils per la patria, y deixa apart y arreconat per la gent de mal viurer, las lluytas bizantinas y explotadoras, quo no més tendeixen á fer gavell de nostre poble. Me refereixo á la fundació d'un curs de Dret Catalá, que va comensarse lo dilluns passat, y que continuará esplanant, l' iluistrat advocat D. Federich Puig y Samper. Com era de presumir, á la inauguració de l' esmentat curs, hi concorregueren la major part dels estudiants de nostra Universitat y altres personas molt caracterisadas de aquesta ciutat. L' acte revesti gran importancia, donchs l' assumpto també ne tenia; se tractava: *De las fonts de nostre Dret*, que 'l Sr. Puig. ab la elocuencia que li es propia, desenrotlla magistralment. D' aquí endevant, Sr. Director, miraré de tenirlo al corrent d' aqu stas importants conferencias. Permétim avans d' abandonar aquesta qüestió, enviar des d' aquesta modesta y humil carta, la meva coral enhorabona á n' els estudiants

catalanistas de Barcelona per haver demostrat ab son acertat pas, la insuficiencia de la ensenyansa en la Universitat catalana.

Ab altres feya contra la nostra literatura; lo reputat novelista D. Joseph Piu y Soler, acaba de publicar una hermosísima novela catalana, titulada *Niobe*. No vull anar á fer un anàlisis conciensut de la obra; primer porque ja ho han fet critics mestres, y lo que's bó tothom unaniment diu qu' es bó; y segon, porque l' estenció de son periódich no m' ho permet. Sols 'm concretaré á calificar al Sr. Piu d' un verdader geni novelistic; un descriptor com no ni ha un altre; un apuntador y fixador de la natura; un retratista, si se 'm permet la paraula. Sa imaginació y son caracter observador, fan de sas ideas al grabarlas al paper, lo que la cambra fosca ab justesa y riquesa de detalls estampa la realitats al clixé. Una seva, com vulgarment se diu, no vull deixar passar per alt d' aquest senyó, y es la d' introduhir paraulas y espressions novas y no catalanas á las sevas obras. Per sort, la nostra parla es prou rica y no necessita innovacions del Sr. Piu, y ni dret per ferho; per tant, l' hi preguem que abandoni lo camí de la sofisticació, que may fore hoarós per ell, ni per nostra literatura.

Fins á la setmana entrant Sr. Director.

B. S. M.

PERE RIUDEVITLLAS.

Noticias generales.

Nostre número de avuy no podrá reméters als suscritors de fora per falta de sellos. ¿ Per quina rahó nostre Administració Subalterna de Hisenda no li d' estar autorisada per timbrar lo paper al igual de altres poblacions de la mateixa categoria? eridem la atenció de qui pugua corretgir aquesta falta.

Crevem de necessitat cridar l' atenció de nostre Autoritat local sobre los altercats que 's promouhen tot sovint entre 'ls carruatjes que transitan desde'l Carme á S. Rafel, ab esglay de las tendas immediatas ahont aquestos tenen loch y ab perill del pobre transehunt. Comprenem la dificultat de solució que te aquest problema mentres no existeix altra arteria espedita en sentit longitudinal de nostra vila, ja que la única citada no es viable per dos carros, però com la circulació de carruatjes aumenta notablement y es

facil augmenti més encara, temem que no 's pasarán molts anys que si no's procura de un modo ó altre donar ab una solució, constituirá aixó un constant conflicte. Lo mateix pasará ab lo carrer del Hospici única comunicació del centre ab la variada d' ensanche que pren cada dia mes increment.

Sembla que alguns metjes opinan que l' enfermetat reinant anomenada *Grippe*, es deguda á un desequilibri dels elements constitutius de lo aire atmosferich: es dir del predomini dels oxígeno sobre l' idrógeno, fenthi intervenir també la electricitat. Tal volta van mes asertats aquestos que los que pretenen explicar aquesta epidemia per lo corresponent microbi.

Ha sigut nombrat jutje municipal d' aquesta vila lo jove advocat, y soci de nostre Centre D. Francisco Vayreda y Carrera, per renuncia de dit càrrech del actual Alcalde D. Mariá Bassols y Prim.

D. Domingo Call de Barcelona ha tingut l' amabilitat de remetre un opuscul dels *Anals de la Lliga de Catalunya*, que entre altres treballs de interés, conté, la conferencia donada per dit Sr. en l' expressada societat ab lo lema de *Crisis Agrícola.—Remey's*. Per lo poch que del esmentat treball habém pogut examinar no duptem de sa importancia y 'ns proposem en altre número, quant menos, ferne un detingut extracte.

Segons diu *La Veu del Monserrat*.

«Lo dia 11 de Abril vinent, ha de obrirse lo judici per jurats en la causa seguida contra los tres estudiants de nostre Seminari que's declararen autors de la fulla publicada en forma d'esquela mortuoria lo dia 1er. de Maig del'any passat, ab motiu de comensar á regir lo nou Códich Civil, llavors encara no reformat».

«Lo fiscal califica'l fet de provocació á la sedició y demana per cada processat 150 pissetas de multa y'l ters de las costas, ab l' apremi personal subsidiari en cas de insolvencia. La defensa, que corre á càrrech del distingit advocat y redactor de *La Renaixensa*, don Sebastiá Farnés, sosté la lliure absolució dels processats.»

Del Mercantil de Tarragona.

«Juan Meroles é Isamat, abogado de los Il·lres. Colegios de Barcelona, Tarragona y Tortosa, encargado del bufete del distinguido

letrado y diputado á Cortes don Juan Cañellas, ofrece su despacho para asuntos judiciales y redacción de recursos administrativos y gubernativos, calle de Apodaca, 7. principal.

Horas de despacho. De 9 de la mañana á la una de la tarde.»

Desitjém á nostra bon compatrici tota sort de prosperitats.

De nostra colega *Lo Somalent*, de Reus.

«L' estat de nostres camps es bastant satisfactori. Las últimas plujas han contribuït á fer renaixer la esperança dels pobres agricultors, que tants mals fa dos anys han suferit; mes per alguns punts la cullita del oli se presenta malament, puig los brots tendres de las oliveras perden la fulla y 'ls últims frets han cremat també alguns garrofers jovenets, mes la generalitat continuán en bon estat».

Nos en alegrém y Deu vulla poguem dir altre tant de las demás encontradas de nostra aymada patria.

Copiem del *Diario de Gerona*.

«El Boletín de Primera Enseñanza tributa un aplauso á los Alcaldes de Cassá de la Selva, Calonge y Vinze por sus medidas, á fin de que los profesores de sus respectivas poblaciones perciban cuanto puedan de sus haberes.»

«Nos adherimos gustosamente al colega, con tanto mayor motivo, cuanto escasean esos ejemplares tan dignos de ser imitados».

Mil enhorabonas á dits Srs. Alcaldes y Deu vulgui que los imitin tots los de Espanya, ab lo que's lograría realzar el profesorat y millorar la instrucció.

Retallém de *La Provincia*.

«La tasa telegráfica ha sido reducida en Hungría á su más mínima expresión, á 10 céntimos de peseta por cada diez palabras.

Si se tiene en cuenta el número considerable de letras que algunas palabras tiene en el idioma húngaro, y que encierran toda una frase, se concibe la gran baratura del teléfono en Hungría, ideal que siempre estará lejos de realizarse en España.»

Llástima que nostres governants tan ansiosos de copiar las disposiciones extrangeras aquesta los hagi passat per alt.

Legislación.

Ninguna disposición de interés general se contiene en los Boletines de los días, 15 y 17.

Boletín del día 20.—Inserta una Circular de la Dirección general de Establecimientos penales dictando reglas para las traslaciones de penados. Se anuncia la vacante de la plaza de oficial 1.º de la Secretaría del Colegio de Notarios del Territorio, dotado con el haber de 3,000 pesetas.

Id. del día 22.—Publica una Circular referente á los *campos de demostración agrícola*.—Id. la vacante de varias escuelas de primera enseñanza.

En las Gacetas correspondientes á los días desde el 13 al 20 del corriente se continúan numerosos telegramas y comunicaciones recibidas en los respectivos Ministerios con motivo de la enfermedad de S. M. el Rey (Q. D. G.) no conteniendo otras disposiciones de interés general.

Gaceta del día 21.—Publica la Instrucción para llevar á efecto el Decreto sobre una Ordenación y Caja en el Ministerio de Ultramar.

Y en la que corresponde al día 22 no se contienen disposiciones de interés general; anunciándose varias Notarias vacantes en las Audiencias de Valencia, Burgos, Zaragoza y Sevilla.

Conocimientos útiles.

Cullita de cereals y llegums en Espanya—Blat, 26.735,265'19 hectólitres, dels quals correspongueren prop de 11 milions á la regió castellana.

Ordi, 15.695,989; la major xifra, 4 1/2 milions próximament, fou la regió castellana.

Ségol, 8.805,755'92; també la regió castellana produí molt més que las altres, alcansant 5 1/2 milions.

Blat de moro. 6.531,102'16, aquí fou molt superior la vertent septentrional, que'n cullí prop de 5 milions.

Ciurons, 562,366'85; la regió castellana obtingué 229,674, que superá'l doble á la que mes n' obtingué.

Y, per últim, *fabas*, 1.800,431'59, en que las regions Bética y Edetena obtingueren las majors xifras, puig que passaren de 400,000 d' hectólitres.

Aquestas xifras son presas de la estadística formada per la Junta consultiva agronómica.

MERCADO DE OLOT.*Precio medio en el viernes 24 de Enero de 1890*

Trigo	à 17'50 Ptas. hectólitro.	Maiz	à 10'00 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	à 15'50 » »	Cebada	à 08'00 » »
Centeno	à 12'00 » »	Avena.	à 08'50 » »

Secció religiosa.

Avuy Diumenge 26. Santa Paula viuda y sant Policarpo bisbe y mr.

Dilluns 27. S. Joan Crisóstamo B. y dr. y S. Emér abat de Banyolas.

Dimars 28. Sants Cirilo y Julià bisbes.

Dimecres 29. S. Francisco de Sales bisbe, fundr. y dr. y S. Valeri b.

Dijous 30. Santa Martina verge y mártir.

Divendres 31. S. Pere Nolasco fundador y santa Marcela viuda romana.

Dissapte 1 Febrer. S. Ignaci y sant Cecili bisbes y mrs. y santa Brígida verge.

QUARANTA HORAS.—Continúan en la iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—La exposició de S. D. M. comensa à las 4 y mitja.

Banco Vitalicio de Cataluña.

COMPANÍA GENERAL DE SEGUROS SOBRE LA VIDA A PRIMAS FIJAS
Domicilio en Barcelona **Ancha, 64.**

CAPITAL de GARANTIA independiente de las reservas
constituidas con las primas que han aportado las asegurados.

10.000,000 DE PESETAS.

De las cuentas de 31 de Diciembre de 1888 leídas y aprobadas en la Junta general de 31 de Mayo último, se desprenden los siguientes datos:

Suscripción.	Ptas. 46.085,364'66
Riesgos en curso.	» 28.373,958'02
Ingreso anual por primas.	» 1.127,081'81
Reservas.	» 1.875,177'96
Simiestros pagados en 1887 y 1888.	» 428,750'
Activo.	» 12.716,568'40

En la Dirección y en las Delegaciones de todas las capitales de provincia se dan explicaciones acerca las varias combinaciones que tiene establecidas esta Compañía.

El Delegado en esta villa. —JOAQUÍN DE TRINCHERÍA.